

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/17/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615010234
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1615010234.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Magdalény Blažovej a sudcov JUDr. Ivety Zelenayovej a JUDr. Richarda Molnára, v trestnej veci obžalovaného X. Y., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T 61/2015 z 09.11.2015, na verejnom zasadnutí konanom 09. marca 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného X. Y., nar. XX.X.XXXX v S. sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Malacky z 09.11.2015 sp. zn. 2T 61/2015 bol obžalovaný X. Y. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 17.02.2015 v čase o 23.20 hod v obci S. v smere na Tomky viedol osobné motorové vozidlo zn. VW J., bielej farby, ev. č. 5B XXXXX (CZ) napriek tomu, že rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Senica zo dňa 29.06.2015 sp. zn. ORPZ-SE- ODI2-P-245/2012 zo dňa 21.05.2012, právoplatným dňa 29.06.2012, mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 36 mesiacov, pričom doba výkonu tejto sankcie v čase posudzovaného skutku neuplynula.

Za uvedený prečin bol obžalovanému X. Y. uložený podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd zaradil obžalovaného pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel všetkých druhov na dobu dva roky.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný X. Y. dňa 09.11.2015, ktoré odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom splnomocneného obhajcu podaním doručeným Okresnému súdu dňa 20.01.2016. V písomných odvolaniach uviedol, že uložený trest považuje vzhľadom k zmene okolností vo veciach predchádzajúcich odsúdení, ale i vo veci osobného statusu - rodiny a osôb výživou odkázaných na neho, za neprimerane prísny. Navrhol preto, zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložiť mu miernejší trest výchovného charakteru.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Malacky a táto vo svojom vyjadrení uviedla, že vzhľadom na to, že obžalovaný bol sedem krát súdne trestaný, pričom ani nepodmienečné tresty odňatia slobody nevedli k jeho náprave, rešpektovaniu rozhodnutí štátnych orgánov a vedeniu riadneho života, považuje uloženie iného druhu trestu, za trest, ktorý by sa tiež

minul účinku. Zdôraznila, že Okresný súd v Senici obžalovanému Trestným rozkazom z 12.04.2013 sp. zn. OT 30/2013, za rovnaký skutok, navyše spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, uložil alternatívny výchovný trest v podobe peňažného trestu. Navrhla preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný sa na verejné zasadnutie odvolacieho súdu, napriek riadne a včas vykázanému doručeniu dňom 24.02.2016 nedostavil. Zaslal súdu písomné vyjadrenie, že žiada, aby sa verejné zasadnutie vykonalo v jeho neprítomnosti.

Podľa § 293 ods. 6 Tr. por. verejné zasadnutie v neprítomnosti obvineného nemožno konať, ak je obvinený vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, alebo ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje 10 rokov.

Podľa § 293 ods. 7 Tr. por. ustanovenie odseku 6 sa nepoužije, ak sa obvinený odmietol zúčastniť verejného zasadnutia alebo výslovne požiadal, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti.

Za splnenia zákonných podmienok uvedených v ustanovení § 293 ods. 7 Tr. por. súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného predniesol dôvody odvolania v súlade s písomne podanými a dodal, že si je vedomý toho, že otázka trestu je na úvahe súdu, avšak vzhľadom na to, že obžalovaný má firmu, považuje trest, ktorý mu bol uložený okresným súdom za neprimerane prísny.

Prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd na podklade odvolania podaného obžalovaným Rastislavom Y. preskúmal v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku v celom rozsahu ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na všetky prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie obžalovaného X. Y. nie je dôvodné.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu determinovaného uvedeným ustanovením, je preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti postupu konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku.

Výnimkou uvedenej zásady je to, že odvolací súd musí prihliadať aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, tj. dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. Por. Takéto chyby však v posudzovanom prípade zistené neboli.

Vzhľadom k podanému odvolaniu obžalovaného X. Y. a z toho vyplývajúceho rozsahu prieskumnej povinnosti, odvolací súd nepreskúmal výrok o vine, vrátane právneho posúdenia skutku.

Po preskúmaní výroku o treste napadnutého rozsudku odvolací súd nezistil žiadny zákonný dôvod na zmiernenie trestu, ktorého sa obžalovaný svojim odvolaním domáhal.

Odvolací súd pritom dodáva, že v zmysle § 34 ods. 1, ods. 2 a ods. 4 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 1 a ods. 2 Tr. zák. na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, príťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie

trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Pri úvahách, aký druh a výmeru trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce okolnosti, vychádzal odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom, potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

Vzhľadom na všetky spomínané právne relevantné skutočnosti, krajský súd považoval uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere štyri mesiace za zákonný a dostatočný na dosiahnutie účelu trestu, najmä z hľadiska jeho individuálnej prevencie, t.j. výchovy páchatela k riadnemu životu. Obžalovanému bolo možné ukladať trest za uvedený prečin v rámci základnej trestnej sadzby až na dva roky. Keďže u obžalovaného bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť a jedna priťažujúca okolnosť, t.j., že obžalovaný bol už v minulosti za trestný čin odsúdený a priznal sa k spáchaniu trestného činu, v súlade s ustanovením § 38 ods. 2 Tr. zák. mu bol uložený len trest na základe zákonnej trestnej sadzby, bez navyšovania dolnej hranice prípadne znižovania hornej hranice. Trest odňatia slobody uložený pri dolnej hranici trestnej sadzby nemožno považovať za neprímerane prísny aj s ohľadom na odvolacie námietky obžalovaného, že má firmu a že sa musí starať o svoje štyri maloleté deti. Treba mať na zreteli okolnosť, že u obžalovaného ide o páchatela ktorý už v minulosti bol súdne trestaný, pričom ostatný krát to bolo trestným rozkazom Okresného súdu Senica z 12.04.2013 sp. zn. OT 30/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 12.04.2013 pre rovnaký druh trestnej činnosti podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 300,-eur ktorý zaplatil 29.05.2013. Odvolací súd konštatuje, že vzhľadom na citované rozhodnutie u obžalovaného nie je možné uložiť miernejší trest, keďže tento sa z predchádzajúceho odsúdenia nepoučil a opätovne sa dopustil trestnej činnosti rovnakého druhu. Z pohľadu osoby páchatela, ktorý bol v minulosti viac krát súdne trestaný, odvolací súd konštatuje, že doposiaľ uložené tresty nemali na obžalovaného žiadny výchovný účinok, ba práve naopak, napriek tomu, že z ostatného výkonu trestu bol prepustený 15.07.2015, počas toho ako sa dočasne nachádzal na slobode sa dopustil ďalšieho trestného činu. Je teda zrejmé, že doposiaľ ukladané tresty nemali na obžalovaného žiadny výchovný vplyv a v budúcnosti bude na neho potrebné vplývať prísnejšími trestami. Z tohto pohľadu preto trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby zodpovedá všetkým hľadiskám zakotveným v ustanovení § 34 Tr. zák.

Keďže obžalovaný X. Y. pred spáchaním žalovaného skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, bolo potrebné podľa ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradiť ho na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Pokiaľ ide o trest zákazu činnosti, taktiež nepochybil okresný súd, keď mu uložil trest pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, pričom účelom tohto trestu je zabrániť obžalovanému opakovanie trestného činu.

Riadiac sa vyššie uvedenými úvahami, odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.